

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 53Ek/818/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120304442
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120304442.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: M. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, XXX XX L. - N. hrdinov, práv. zast.: C.. Vincent Lechman, advokát, IČO: 42242665, so sídlom Advokátskej kancelárie Štefánikova 40, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, proti povinnému: B.. D. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. jednoty XXX/XX, XXX XX L. - Sever, vykonávanej súdnou exekútkou: JUDr. Klaudia Gilániová, so sídlom exekútorského úradu Nám. Slobody 7, 071 01 Michalovce, pod sp. zn. EX341 252/2020, na vymożenie pohľadávky vo výške 6 125,36 eura a trov exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 53Ek/818/2020 zo dňa 16. októbra 2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 53Ek/818/2020 zo dňa 16. októbra 2020 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému priznáva náhradu trov konania o sťažnosti, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, vo výške 139,24 eura, ktoré budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa prostredníctvom právneho zástupcu, návrhom na vykonanie exekúcie podaným na tunajší súd dňa 11. 12. 2020, v súlade so zákonom č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o doplnení niektorých zákonov, domáhal od povinného vymożenia pohľadávky vo výške 6 125,36 eura a trov exekúcie. Ako exekučný titul pripojil uznesenie Okresného súdu Košice I vydané dňa 13. 02. 2020 pod sp. zn. 13Cpr/3/2012-316, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 03. 2020 a vykonateľnosť dňa 29. 03. 2020 (ďalej len „exekučný titul“). Poverením zo dňa 03.06.2020 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdnu exekútku JUDr. Klaudiu Gilániovú, so sídlom exekútorského úradu Nám. Slobody 7, 071 01 Michalovce, ktorá ju vedie pod sp. zn. EX341 252/2020.

2. Povinný v zákonom stanovenej lehote podal návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že mu nikdy nebolo doručené rozhodnutie o trovách konania, ktoré v tomto konaní predstavuje exekučný titul. Z uvedeného dôvodu sa rozhodnutie nestalo vykonateľným, a teda nemôže by exekučným titulom na základe ktorého je vykonávaná táto exekúcia. Ďalej tvrdil, že nemôže byť subjektom tohto exekučného konania, nakoľko v spore 13Cpr/3/2012 vedenom pred Okresným súdom Košice I nikdy nevystupoval ako fyzická osoba s rodným číslom, ale ako fyzická osoba podnikateľ IČO: 14399121.

3. Právny zástupca oprávneného s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nesúhlasil. Uviedol, že k dôvodu údajného nedoručenia exekučného titulu je toho názoru, že bez preukázaného doručenia exekučného titulu v súlade s Civilným sporovým poriadkom, resp. inými právnymi predpismi, by nedošlo k vzniku exekučného titulu, a to vydaním doložky právoplatnosti a vykonateľnosti. Námietka povinného, že exekúcia je vedená voči nemu ako osobe, aj keď v exekučnom titule je označený ako fyzická osoba podnikateľ je neopodstatnená, nakoľko fyzická osoba - podnikateľ, ručí za záväzky celým svojím

majetkom, a zároveň poukázal na skutočnosť, že pri vedení exekučného konania voči fyzickej osobe podnikateľovi sa v zásade uvádzajú údaje ako pri bežnej fyzickej osobe nepodnikateľovi, a to v zmysle § 48 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku. Oprávnený na záver svojho vyjadrenia žiada súd, aby mu priznal trovy exekučného konania vo výške 139,24 eur za právny úkon vyjadrenie sa oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

4. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „vyšší súdny úradník“) uznesením sp. zn. 53Ek/818/2020 zo dňa 16. októbra 2020 výrokovou vetou I. rozhodol, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietal a výrokovou vetou II. rozhodol, že oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 139,24 eura, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie. zamietnutie návrhu povinného na zastavenie exekúcie odôvodnil predovšetkým tým, cit: „Jedným z dôvodov podania návrhu povinného na zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že mu exekučný titul nebol doručený, a preto exekučný titul sa nemohol stať vykonateľným. Exekučným titulom v danom exekučnom konaní je Uznesenie vydané Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 13Cpr/3/2012-316 zo dňa 13.02.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.03.2020 a vykonateľnosť dňa 29.03.2020. Súd na základe návrhu povinného na zastavenie exekúcie písomnosťou zo dňa 07.10.2020 požiadal Okresný súd Košice I, ktorý predmetný exekučný titul vydal, o zaslanie doručenky k predmetnému exekučnému titulu, a to z dôvodu preskúmania formálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Pod formálnou vykonateľnosťou rozhodnutia je potrebné rozumieť dodržanie zákonom predpísaných náležitostí týkajúcich sa doručenia exekučného titulu, uplynutie lehoty na plnenie a podanie, resp. nepodanie opravného prostriedku proti exekučnému titulu. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie poukázal na nedoručenie exekučného titulu. Tunajší súd pri skúmaní, či exekučný titul bol povinnému riadne doručený vychádzal zo skutočností vyplývajúcich z odpovede doručenej tunajšiemu súdu zo strany Okresného súdu Košice I dňa 14.10.2020. Z predloženej odpovede a doručenky má súd za preukázané, že Okresný súd Košice I zasielal exekučný titul na adresu trvalého pobytu povinného vedenú v Registri obyvateľov SR, a exekučný titul bol listinne doručený povinnému dňa 09.03.2020. Okresný súd Košice I na základe tejto skutočnosti vyznačil právoplatnosť exekučného titulu a následne jeho vykonateľnosť. Druhá námietka povinného týkajúca sa toho, že nemôže byť subjektom tohto exekučného konania, nakoľko v spore 13Cpr/3/2012 vedenom pred Okresným súdom Košice I nikdy nevystupoval ako fyzická osoba s rodným číslom, ale ako fyzická osoba podnikateľ s IČO je nedôvodná a irelevantná z dôvodu, že nespôsobuje nesprávne označenie povinného, nakoľko fyzická osoba nepodnikateľ aj ako fyzická osoba podnikateľ sa nepovažujú za dva rozdielne subjekty so samostatnou právnou zodpovednosťou, nakoľko živnostník ako fyzická osoba ručí za svoje záväzky celým svojím majetkom vrátane svojho súkromného, a je zrejme, že aj fyzická osoba, pri ktorej sa zistí, že je podnikateľom, zodpovedá za svoje záväzky nepodnikateľskej povahy aj majetkom, ktorý ma vedený ako fyzická osoba podnikateľ.“

5. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, povinný v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť.

6. Právny zástupca oprávneného navrhol, aby súd sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietol.

7. Sudca k veci udáva nasledovné:

8. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietal sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

12. Po preskúmaní sťažnosti povinného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sudca dospel k záveru, že táto bola podaná včas, ale je v celom rozsahu nedôvodná. Skutkový stav v napadnutom uznesení bol vyšším súdnym úradníkom zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvedený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia, aplikujúc pritom ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku.

13. Zároveň si súd osvojil názor oprávneného, podľa ktorého možno poukázať na príslušné poštové podmienky poštového podniku - Slovenská pošta, a.s. (dostupné tu: <https://www.posta.sk/informacie/postove-obchodne-a-financne> <<http://www.posta.sk/informacie/postove-obchodne-a-financne>>-podmienky#Po%C5%A1tov%C3%A9%20podmienky), a to najmä na podmienky doručovania Úradných zásielok (<<https://www.posta.sk/subory/36964/postove-podmienky-uradna-zasielka-platne>>- od-112013.pdf), kde bod 5.2.1. týchto podmienok stanovuje akým spôsobom sa úradná zásielka doručuje adresátovi. Následne všeobecné poštové podmienky: <<https://www.posta.sk/subory/36961/postove-podmienky-vseobecna-cast-vnutrostatny-styk.pdf>> bližším spôsobom stanovujú podmienky doručovania v bode 17. týchto poštových podmienok.

14. Ak sám povinný v postavení fyzickej osoby - podnikateľa si zabezpečil dodatočnú dispozičnú službu na svoju žiadosť ako adresáta (bod 6. všeobecných poštových podmienok) a v zmysle obchodných podmienok PODAJ/DODAJ ŠPECIÁL (<<https://www.posta.sk/subory/36937/obchodne-podmienky-podajdodaj-special-platne-od-112013.pdf>>), možno uviesť, že uvedený spôsob dodávania zásielok je na výlučnom rozhodnutí povinného ako adresáta zásielok. Zároveň ako je uvedené vyššie ide o vzťah medzi povinným a Slovenskou poštou, a.s. a tento vzťah nijako súdy Slovenskej republiky nezaväzuje. Spôsob dodávania zásielok do poštového priečinka stanovuje bod 4. týchto obchodných podmienok. Podľa bodu 4.3. písm. a) týchto obchodných podmienok ani úradné zásielky nie je možné vložiť do poštového priečinka. Zároveň v zmysle bodu 4.2. týchto obchodných podmienok je stanovené: Objednávateľ (t. j. povinný) je povinný vo vlastnom záujme informovať osoby a organizácie, s ktorými je v písomnom styku, aby v stanovenej forme uvádzali adresu na jemu adresovaných zásielkach. Je zrejmé, že tak povinný nijakým spôsobom súdu neučinil a takýto spôsob doručovania ani nevyplýva z údajov živnostenského registra o adrese miesta podnikania, čo vyplýva z verejne dostupných údajov tu: http://www.zrsr.sk/zr_vypis.aspx?ID=3&V=A.

15. K sťažnosti povinného súd poukazuje tiež na koncentračnú zásadu vyjadrenú v ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorej povinný musí uviesť a uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Z predmetného ustanovenia zákona je preto zrejmé, že pri rozhodovaní súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (ako aj o sťažnosti povinného) sú podstatné tie právne skutočnosti, ktoré povinný uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie a nastali do dňa podania tohto jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Prípadné ďalšie tvrdenia povinného reagujúce na vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, príp. uvedené iba v sťažnosti, sú pre rozhodovanie súdu irelevantné.

16. Súd rešpektujúc dôležitosť právnej teórie a právnych pojmov k uvedenému dodáva, že súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia reagovať na všetky namietané skutočnosti a dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranou. V tomto rozsahu súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 19. mája 2009, sp. zn. II. ÚS 200/09, z právnej vety ktorého vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby spravodlivé súdne rozhodnutie reagovalo na podstatné a relevantné argumenty účastníka konania, a aby mu dalo jasnú a zreteľnú odpoveď na riešenie konkrétneho právneho problému (obdobne napr. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07). V obdobnom znení je aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 675/2014-40, v rámci ktorého ústavný súd uviedol, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (porov. v tomto zmysle IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 32/07), najmä s ustanovením § 157 ods. 2 OSP (v súčasnosti § 220 CSP), v ktorom sú upravené náležitosti odôvodnenia.

17. Oprávnený si voči povinnému v súvislosti s podanou sťažnosťou, uplatnil náhradu trov zastúpenia v exekučnom konaní za úkon - podanie vyjadrenia oprávneného k sťažnosti povinného v sume 139,24 eura, vyplývajúcej z nasledovného členenia: 1 úkon právnej služby - vyjadrenie oprávneného k sťažnosti povinného podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z. v sume 105,41 eura (tarifná odmena § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z.), režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. v sume 10,62 eura, a 20 % DPH v sume 23,21 eura.

18. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

19. Podľa § 199d ods. 1. Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

20. Podľa § 199e Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

21. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

22. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

23. Nakoľko bol oprávnený v konaní úspešný (návrh povinného na zastavenie exekúcie ako aj sťažnosť povinného boli zamietnuté), vychádzajúc z tarifnej hodnoty výšky vymáhaného peňažného plnenia v sume 6 125,36 eura, súd priznal oprávnenému trovy právneho zastúpenia vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon právnej služby v súlade s § 13 ods. 2 vyhlášky vo výške 105,41 eura + 10,62 eura, t.j. paušálna náhrada určená za rok 2020 + 23,21, t.j. 20% DPH. Trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti povinného, tak predstavujú sumu 139,24 eura. Priznané trovy budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti tohto uznesenia. (výroková veta II. uznesenia)

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.